

Leyfilegt er að flytja inn lauka og skrautjurtahnýði frá Hollandi og Belgíu, þótt þau lönd geti ekki fullnægt skilyrðum 2. gr. þessarar reglugerðar, ef eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a. Vöruna má aðeins flytja inn á tímabilinu frá 1. september til 30. apríl ár hvert.
- b. Vörunni skal fylgja vottorð frá opinberri eftirlitsstofnun með jurtasjúkdómum í framleiðslulandinu að varan sé sótthreinsuð með DDT-dufti eða öðru jafngildu skordýraeyðandi lyfi, áður en hún er skoðuð og send úr landi. Skal standa sótthreinsað (desinfected) á vottorðinu, ásamt stimpli eftirlitsins.
- c. Enn fremur skal vottað, að allir kartöfluakrar á ræktunarstaðnum og umhverfis í að minnsta kosti 10 km fjarlægð hafi verið úðaðir eða duftdreifðir með arsenati eða jafngildu lyfi, sumarið sem laukar þeir og hýði, sem um er að ræða, voru ræktaðir.

7. gr.

Landbúnaðarráðherra getur, ef nauðsyn krefur, veitt Grænmetisverzlun ríkisins undanþágu frá ákvæðum reglugerðar þessarar, varðandi innflutning kartaflna og algengustu tegunda grænmetis, á þann hátt og með þeim skilyrðum, er landbúnaðarráðuneytið setur í hvert sinn, enda skal í öllu gætt fyllstu varúðar við innflutning og sölu vörunnar.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 17 31. maí 1927, um varnir gegn sýkingu nytjajurta, til að öðlast gildi 1. september 1948, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 19. ágúst 1948.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

REGLUGERÐ

um fjárframlög ríkisins til fjárskipta, samkvæmt VI. kafla laga nr. 44 9. maí 1947.

1. gr.

Sauðfjársjúkdómanefnd úrskurðar um rétt fjáreigenda til bóta úr rikissjóði vegna fjárskipta eftir þessum meginreglum:

1. Framlag ríkisins vegna fjárskipta, sem fram fóru á árinu 1947 og fram eiga að fara árið 1948, skal yfirleitt miðað við fjártölu eiganda samkvæmt skattframtali á árinu 1946. Vegna fjárskipta, sem síðar fara fram, skal á sama hátt miðað við fjártölu eigenda samkvæmt skattframtali tveimur árum áður en niðurskurður fer fram.
2. Réttur dánarbúa til bóta vegna fjárskipta yfirfærast á erfingja ef þeir halda áfram búskap á svæðinu.
3. Nú hefur maður átt lögheimili utan fjárskiptasvæðis, en hefur haft þar ábúð á jörð og rekið sauðfjárþú að minnsta kosti tvö ár áður en fjárskipti fara fram, og hefur þá búið allan sama rétt og fjáreigandi búsettur á svæðinu, enda haldi búið áfram starfsemi með svipuðum hætti og áður.
4. Ef verulegar breytingar hafa orðið á fjártölu fjáreiganda næstu tvö ár á undan niðurskurði vegna mikils lambaupplendis, kaupa, slátrunar eða sölu sauðfjár á þeim árum, má sauðfjársjúkdómanefnd taka tillit til þess við ákvörðun bóta-skyldrar fjártölu aðila. Skal þess vandlega gætt, að sömu kindur séu ekki taldar oftari en einu sinni til bótaréttar.

2. gr.

Bótaskyld fjártala hvers fjáreiganda, eins og hún verður ákveðin samkvæmt 1. gr. skal vera til grundvallar fyrir rétti hans til þess að fá líflömb og einnig fyrir rétti hans til bóta úr rikissjóði vegna fjárskipta.

104

19. ágúst

3. gr.

Hver fjáreigandi á rétt á að fá líflömb fyrir 70% af bótaskyldri fjártölu og skal, er unnt er, útvega 5% af þeim það haust, sem fjárskipti fara fram, en 2% næsta haust á eftir. Kostnað við flutning líffjár inn á fjárskiptasvæði greiðir rikissjóður og einnig aðstoð sauðfjársjúkdómanefndar vegna kaupanna. Þetta gildir þó eigi um annað fé en það, sem fengið er til að bæta í skarðið fyrir bótaskyldt fé. Kostnað við umsjón fjárskiptafélaga vegna líffjárkaupa greiði fjáreigendur sjálfir.

4. gr.

Framlag ríkisins fyrir hverja bótaskylda kind nemur hálfu lambsverði samkvæmt verði líflamba það haust, sem fjárskipti fara fram. Það skal greitt fjáreigendum ári eftir að fjárskipti fóru fram, en vera skal það til tryggingar greiðslu á andvirði seldra líflamba. Bætur þessar skal greiða, hvort sem aðili hefur tekið líflömb eða ekki, enda auki sá sem ekki tekur líflömb búrekstur sinn, sem fjárföguninni svarar, í nautgriparækt eða á annan hátt í stað sauðfjárræktarinnar.

5. gr.

Ef nauðsynlegt verður samkvæmt ákvörðun sauðfjársjúkdómanefndar að hafa einhver svæði sauðlaus árlangt, eftir að niðurskurður hefur farið fram, skal ríkissjóður greiða fjáreigendum, vegna afurðatjóns, hálfu lambsverð fyrir hverja bótaskylda kind það ár, sem svæðið er sauðlaust, að öðru leyti skal framlag greitt eins og segir í 4. gr.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 44 9. maí 1947, til þess að öðlast þegar gildi.

Atvinnumálaráðuneytið, 19. ágúst 1948.

Bjarni Ásgeirsson.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ

um happdrættislán ríkissjóðs.

105

20. ágúst

1. gr.

Ríkissjóður gefur út happdrættisskuldabréf, samtals að fjárhæð fimmtán milljónir króna, til sölu innanlands.

2. gr.

Skuldabréfin, sem eru að fjárhæð eitt hundrað krónur hvert, falla í gjalddaga að fimmtán árum liðnum frá útgáfudegi þeirra.

3. gr.

Af skuldabréfunum eru ekki greiddir vextir, en vinningum er úthlutað í samræmi við útdrátt úr öllum skuldabréfum lánsins.